

Sprawa C – 324/19

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

19 kwietnia 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Finanzgericht Hamburg (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

3 kwietnia 2019 r.

Strona skarżąca:

eurocylinder systems AG

Druga strona postępowania:

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Finanzgericht Hamburg

Postanowienie

W sprawie

eurocylinder systems AG

[...]

- strona skarżąca -

[...]

przeciwko

Hauptzollamt Hamburg (głównemu urzędowi celnemu miasta Hamburg)

[...]

- druga strona postępowania -

w przedmiocie ceł (w tym taryfy celnej)

czwarta izba Finanzgericht Hamburg (sądu finansowego w Hamburgu) [...] w dniu 3 kwietnia 2019 r. [...]

[...]

[...] **[Or. 2]**

postanowiła:

1. Postępowanie zostaje zawieszono do czasu wydania orzeczenia prejudycjalnego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
2. Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostaje przedstawione do rozstrzygnięcia w trybie prejudycjalnym następujące pytanie w przedmiocie ważności aktu wydanego przez organ Unii:

Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej jest ważne?

[...]

[...] [wzmianki o charakterze proceduralnym] **[Or. 3]**

Uzasadnienie

I.

- 1 Skarżąca wnosi o zwrot ostatecznych ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz rur bez szwu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL).
- 2 Skarżąca, która produkuje wysokociśnieniowe butle stalowe, w okresie od maja 2014 r. do grudnia 2015 r. dokonała przywozu z ChRL bezszwowych rur stalowych, za które zapłaciła łącznie ponad 1 mln EUR ceł antydumpingowych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 926/2009. Jeden z tych przywozów miał miejsce w dniu 4 listopada 2014 r. W tym dniu skarżąca zgłosiła do procedury celnej dopuszczenia do obrotu rury stalowe pod podpozycją 7304 5993 20 0 Nomenklatury scalonej, podając dodatkowy kod TARIC A950. Rury zostały wyprodukowane przez Tianjin Pipe (Group) Corporation (TPCO). W związku z tym druga strona postępowania nałożyła w decyzji o należnościach celnych przywozowych z dnia 4 listopada 2014 r. (AT/C/40/17432/11/2014/4851) cło antydumpingowe w wysokości 22 123,10 EUR. Cło oblicza się na podstawie indywidualnej stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw wynoszącej 27,2% w przypadku przedsiębiorstw współpracujących określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 926/2009 w związku z załącznikiem do tego

rozporządzenia. Do tych przedsiębiorstw współpracujących zalicza się również TPCO.

- 3 Pismem z dnia 6 listopada 2017 r. skarżąca wystąpiła o zwrot ceł antydumpingowych nałożonych decyzją z dnia 4 listopada 2014 r. [...]
- 4 Na poparcie swojego wniosku o zwrot ceł skarżąca podnosi, że wyrokiem z dnia 29 stycznia 2014 r. (T-528/09) Sąd Unii Europejskiej stwierdził nieważność podstawy prawnej nałożenia ceł antydumpingowych – rozporządzenia (WE) nr 926/2009 - w odniesieniu do wywozu towarów wyprodukowanych przez Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd. Odwołania od tego wyroku zostały oddalone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem”) wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2016 r. (C-186/14 P i C-193/14 P). Podstawy stwierdzenia nieważności są natury ogólnej i nie ograniczają się do skarżącego producenta. Rozporządzenie (WE) nr 926/2009 jest zatem nieważne w całości. **[Or. 4]**
- 5 Decyzją z dnia 12 grudnia 2017 r. (AT/S/00/581/12/2017/4850) druga strona postępowania oddaliła wniosek o zwrot ceł. Podniosła, że powyższy wyrok Sądu ma zastosowanie wyłącznie do skarżącego producenta, a nie do przywozu dokonanego przez skarżącą.
- 6 Decyzją z dnia 23 sierpnia 2018 r. (RL 490/17) druga strona postępowania oddaliła odwołanie wniesione pismem z dnia 20 grudnia 2017 r. Zdaniem drugiej strony postępowania nie została na razie stwierdzona nieważność rozporządzenia (WE) nr 926/2009 ze skutkiem wobec wszystkich podmiotów gospodarczych, dlatego art. [1] ust. 2 rozporządzenia w związku z załącznikiem do tego rozporządzenia nadal stanowi podstawę prawną do nakładania ceł antydumpingowych, o zwrot których żądano.
- 7 W skardze wniesionej w dniu 28 września 2018 r. skarżąca podtrzymuje swoje żądanie. Powołuje się ona na nieważność rozporządzenia erga omnes. Przy tym skarżąca wskazuje w swojej skardze na wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. (T-528/09). Podkreśla, że błędy prawne stwierdzone wówczas przez Sąd prowadzą do nieważności rozporządzenia jako całości. Skarżąca sugeruje, aby Finanzgericht zwrócił się do Trybunału z pytaniem o ważność rozporządzenia (WE) nr 926/2009.
- 8 Skarżąca nie jest ani producentem, ani eksporterem rozpatrywanych towarów. Nie odsprzedaje też importowanych rur, lecz je przetwarza. Nie występują tu zatem żadne ceny odsprzedaży. Nie jest ona powiązana gospodarczo z żadnym z eksporterów przedmiotowych towarów.
- 9 Po tym, jak zostało przyjęte tymczasowe rozporządzenie antydumpingowe – rozporządzenie (WE) nr 289/2009 - skarżąca wystąpiła o możliwość złożenia ustnych wyjaśnień zgodnie z art. 2 tego rozporządzenia. Posiedzenie w tej sprawie odbyło się w Brukseli w dniu 24 czerwca 2009 r.

10 Strona skarżąca wnosi o:

uchylenie decyzji drugiej strony postępowania z dnia 12 grudnia 2017 r.,
utrzymanej przez decyzję w sprawie odwołania z dnia 23 sierpnia 2018 r.

11 Druga strona postępowania wnosi o:

oddalenie skargi;

Powołuje się ona na swoje dotychczasowe twierdzenia. [Or. 5]

12 [...] [wzmianki o charakterze proceduralnym]

13 Izba orzekająca zawiesza postępowanie, stosując poprzez analogię § 74 Finanzgerichtsordnung (rozporządzenia o sądach finansowych) i kieruje do ETS opisane w sentencji pytanie prejudycjalne zgodnie z art. 267 zdanie pierwsze lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), ponieważ ocena prawna sprawy zależy od zastosowania aktu prawa Unii, którego ważność jest wątpliwa.

14 **1. Dopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym**

Skarżąca może powoływać się na nieważność rozporządzenia (WE) nr 926/2009. Podmiot gospodarczy, który złożył wniosek o zwrot zapłaconych ceł antydumpingowych, w przypadku odmowy zwrotu może zarzucić nieważność stosownego rozporządzenia w postępowaniu przed sądem państwa członkowskiego. Sąd ten może wówczas, a w pewnych wypadkach jest zobowiązany, wystąpić do Trybunału, na zasadach określonych w art. 267 TFUE, z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym ważności kwestionowanego rozporządzenia (wyroki Trybunału: z dnia 18 października 2018 r., *Internacional de Productos Metálicos SA*, C-145/17 P, pkt 61; dnia 14 czerwca 2012 r., *CIVID*, C-533/10, pkt 33).

15 Powyższe ma zastosowanie w niniejszej sprawie. Wyjątek od tej zasady miałby miejsce jedynie wówczas, gdyby skarżąca mogła wnieść bezpośrednią skargę przeciwko rozporządzeniu (WE) nr 926/2009. Nie mamy jednak do czynienia z takim przypadkiem. Taka skarga nie była przedmiotem postępowania wyjaśniającego w sprawie ceł antydumpingowych. Skarżąca wzięła tylko udział w posiedzeniu celem złożenia ustnych wyjaśnień. Nie mogła ona również wnieść bezpośredniej skargi przeciwko rozporządzeniu zgodnie z art. 263 akapit czwarty *in fine* TFUE. Cła antydumpingowe zostały nałożone dopiero decyzją właściwego organu krajowego (zob. w porównywalnej sprawie: wyrok Trybunału z dnia 18 października 2018 r., C-207/17, *Rotho Blaas Sri*, pkt 26 i nast., w szczególności pkt 40).

16 **2. Ramy prawne**

a) Warunki zwrotu zostały określone w art. 236 **[Or. 6]** rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1; kodeks celny – KC) lub w art. 116 ust. 1 lit. a) w związku z art. 117 ust. 1 i art. 121 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269, s. 1; unijny kodeks celny – UKC), które w całości weszło w życie w dniu 1 maja 2016 r., uchylając jednocześnie kodeks celny (art. 286 ust. 2 w związku z art. 288 ust. 2 UKC). Do celów niniejszego postępowania o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym nie wymaga wyjaśnienia, które przepisy mają zastosowanie, ponieważ odnośne przepisy obu rozporządzeń ustanawiają takie same warunki.

17 W zakresie przesłanek materialnych art. 236 ust. 1 akapit pierwszy KC stanowi:

Należności celne przywozowe lub wywozowe podlegają zwrotowi, gdy okaże się, że w chwili uiszczenia kwota tych należności nie była prawnie należna lub że kwota ta została zaksięgowana niezgodnie z art. 220 ust. 2.

Artykuł 116 ust. 1 lit. a) UKC ma następujące brzmienie:

Z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w niniejszej sekcji kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych podlegają zwrotowi lub umorzeniu z następujących powodów:

a) nadpłata kwot należności celnych przywozowych lub wywozowych[.]

Wyciąg z art. 117 ust. 1 UKC ma następujące brzmienie:

Kwota należności celnych przywozowych lub wywozowych jest zwracana lub umarzana, jeżeli kwota odpowiadająca długowi celnemu, o której pierwotnie powiadomiono, przekracza kwotę należną [...].

18 Wymogi formalne, w szczególności termin składania wniosków, są następujące:

Artykuł 236 ust. 2 akapit pierwszy KC stanowi:

Należności celne przywozowe lub wywozowe są zwracane lub umarzane po złożeniu wniosku przed upływem trzech lat, licząc od dnia powiadomienia dłużnika o tych należnościach. Wniosek należy złożyć we właściwym urzędzie celnym.**[Or. 7]**

Artykuł 121 UKC ust. 1 lit. a) ma następujące brzmienie:

Wniosek o zwrot lub umorzenie zgodnie z art. 116 składa się organom celnym w następujących terminach:

a) w przypadku nadpłaty kwoty należności celnych przywozowych [...] – w terminie trzech lat od dnia powiadomienia o długu celnym[.]

- 19 b) Na mocy art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262, s. 19; zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 926/2009”) nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 926/2009 indywidualna stawka cła antydumpingowego mająca zastosowanie do przedsiębiorstw współpracujących wymienionych w załączniku do tego rozporządzenia wynosi 27,2%. W załączniku do rozporządzenia są w szczególności wymienieni:

Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd

Tianjin Pipe (Group) Corporation (TPCO)

- 20 Zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 926/2009, o ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.
- 21 c) Podstawą rozporządzenia (WE) nr 926/2009 jest rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, s. 1; zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”). Artykuł 3 tego rozporządzenia, zatytułowany „Ustalenie szkody”, stanowi w ust. 9:

Zagrozenie znaczną szkodą ustala się na podstawie faktów, a nie tylko zarzutów, przypuszczeń bądź ewentualnych możliwości. Zmiany okoliczności mogących spowodować sytuację, w której dumping doprowadziłby do powstania szkód, powinny być jednoznacznie przewidziane i nieuchronne.

Ustalając zagrożenie istotną szkodą, należy [Or. 8] uwzględnić takie czynniki, jak m.in.:

- a) znaczna stopa wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych na rynek Wspólnoty, wskazująca na możliwość znacznego wzrostu przywozu;
- b) swobodnie kontrolowany lub nieuchronny, znaczny wzrost wydajności eksportera, wskazujący na możliwość znacznego rozwoju wywozu towarów po cenach dumpingowych do Wspólnoty, przy uwzględnieniu dostępności innych rynków wywozowych, mogących wchłonąć dodatkowy wywóz;
- c) fakt, czy przywóz jest prowadzony w cenach mogących w znacznym stopniu spowodować obniżki cen lub zapobiec ich podwyżkom, które

w innych warunkach miałyby miejsce, oraz w cenach mogących zwiększyć popyt na dalszy przywóz; oraz

d) fakt, czy zbadano stan zapasów produktu.

Żaden z czynników wymienionych powyżej nie musi stanowić decydującej wskazówki, ale wszystkie uwzględnione czynniki powinny doprowadzić do wniosku, że dalszy wywóz towarów po cenach dumpingowych jest nieuchronny i w przypadku braku działań ochronnych spowodowana zostanie istotna szkoda.

22 Artykuł 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego brzmi następująco:

Jeżeli ostatecznie ustalone fakty wykazują istnienie dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz interes Wspólnoty wymaga interwencji zgodnie z art. 21, Rada, stanowiąc zwykłą większością głosów, na wniosek Komisji i po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, nakłada ostateczne cło antydumpingowe.

23 **3. Znaczenie pytania prejudycjalnego dla sprawy**

Skarżąca wnosi o zwrot ceł antydumpingowych nałożonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 926/2009. Okoliczność, że przywożone rury wchodzą w zakres przedmiotowy i czasowy tego rozporządzenia, jest bezsporna między stronami.

24 Trzyletni termin na dokonanie zwrotu [art. 236 ust. 2 akapit pierwszy lub art. 121 ust. 1 lit. a) UKC] został zachowany. Termin rozpoczął bieg w dniu następującym po wydaniu decyzji o należnościach celnych przywózowych z dnia 4 listopada 2014 r. (art. 3 ust. 1 akapit drugi [Or. 9] rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów; Dz.U. L 124, s. 1). Ze względu na fakt, iż dzień 5 listopada 2017 r. przypadał na niedzielę, termin upłynął o północy następnego dnia roboczego, 6 listopada 2017 r. (art. 3 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1182/71). Tego dnia druga strona postępowania otrzymała faksem wniosek o zwrot.

25 Sąd wyrokiem z dnia 29 stycznia 2014 r. (T-528/09) stwierdził nieważność rozporządzenia (WE) nr 926/2009 w zakresie, w jakim dotyczy wywozu towarów wytwarzanych przez Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd. W odniesieniu do objętego niniejszym rozporządzeniem pozostałego wywozu do UE rozporządzenie to pozostaje w mocy (zob. wyrok Trybunału z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie CIVID, C-533/10, pkt 33). Druga strona postępowania musi więc stosować rozporządzenie, skoro pozostaje ono ważne. Przy zastosowaniu przepisów rozporządzenia nie istnieje prawo do zwrotu, ponieważ pierwotnie nałożone cła antydumpingowe są prawnie należne. Gdyby natomiast rozporządzenie było nieważne również w odniesieniu do przywozu dokonywanego przez skarżącą, pierwotnie nałożone cła antydumpingowe musiałyby zostać zwrócone, ponieważ nie byłyby one prawnie należne w rozumieniu art. 236 ust. 1 akapit pierwszy KC

lub ze względu na nadpłatę kwot należności celnych przywozowych w tym zakresie [art. 116 ust. 1 lit. a) KC].

26 Orzekająca izba, jako sąd państwa członkowskiego, nie jest sama uprawniona do stwierdzenia nieważności aktów organów Unii, w tym rozporządzeń antydumpingowych Rady (wyrok Trybunału: z dnia 22 października 1987 r., Foto-Frost, 314/85, pkt 15; z dnia 6 grudnia 2005 r., Gaston Schul Douaneexpediteur BV, C-461/03, pkt 21), odesłanie sprawy do Trybunału jest konieczne.

27 **4. Rozważania prawne dotyczące pytania prejudycjalnego**

Rozporządzenie (WE) nr 926/2009 jest nieważne, jeżeli narusza przepisy wyższej rangi. W grę wchodzi jedynie naruszenie rozporządzenia podstawowego.

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2014 r. (T-528/09) Sąd orzekł, że rozporządzenie (WE) nr 926/2009 narusza art. 3 ust. 9 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego (pkt 92 wyroku).

28 Artykuł 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego ustanawia zasady ustalania zagrożenia wystąpienia [**Or. 10**] istotnej szkody. Sąd (pkt 91 wyroku) stwierdził, że z przewidzianych w tym przepisie czterech czynników dotyczących analizy zagrożenia wystąpienia szkody jeden czynnik jest uważany przez instytucje Unii za niedecydujący (zapasy), dwa czynniki wykazują niespójności między prognozami Komisji potwierdzonymi przez Radę w zaskarżonym rozporządzeniu a danymi istotnymi dla okresu późniejszego niż okres dochodzenia (wielkość i ceny przywozu), natomiast jeden czynnik (wydajność eksportera i ryzyko przekierowania wywozu) zawiera luki co do istotnych elementów, jakie należy wziąć pod uwagę.

29 Sąd stwierdza ponadto (pkt 91 wyroku):

Te niespójności i luki należy rozważyć w kontekście wymogów przewidzianych przez rozporządzenie podstawowe, według których zagrożenie wystąpienia szkody powinno być oparte „na podstawie faktów, a nie tylko zarzutów, przypuszczeń bądź ewentualnych możliwości”, natomiast zmiany okoliczności mogących spowodować sytuację, w której dumping doprowadziłby do powstania szkód, powinny być „jednoznacznie przewidziane i nieuchronne”.

30 Rozpatrując powyższe czynniki, Sąd stwierdza, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i naruszyła obowiązek wynikający z art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego (pkt 92 wyroku).

31 Artykuł 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ostateczne cło antydumpingowe może zostać nałożone jedynie, jeżeli ostatecznie ustalone fakty wykazują szkodę dla przemysłu krajowego. Nie miało to miejsca, ponieważ

szkody (a dokładnie zagrożenia wystąpienia szkody) nie można było wykazać w sposób zgodny z prawem (pkt 92 wyroku).

- 32 Wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2016 r. (C-186/14 P i C-193/14 P) Trybunał oddalił odwołania od wyroku z dnia 29 stycznia 2014 r.
- 33 Zdaniem sądu odsyłającego powody, które doprowadziły do stwierdzenia nieważności rozporządzenia (WE) nr 926/2009 w odniesieniu do Hubei Xinyegang Steel Co., są natury ogólnej. Dotyczą one mianowicie wykazania **[Or. 11]** szkody dla przemysłu krajowego, co jest podstawowym warunkiem nałożenia cła antydumpingowego. W związku z tym sąd odsyłający uważa, że należy stwierdzić nieważność rozporządzenia (WE) nr 926/2009 w całości z powodów wskazanych w wyroku Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r.

[...]

[podpisy]

[...]

DOKUMENT ROBOCZY